

# Даниелын Ном — Нэг Зуун Дал Инээдүгээр Хэсэг

*Шөнийн Дуу Хашхираан ба Ромын эш үзүүллэгийн үүрэг: Даниелын номд сүүлчийн өдрүүдийг илчлэх нь*

Jeff Pippenger

2024-04-09

Одоо бид Даниелын номын хувьд ариун газар дээр байна. Учир нь бид нэг зуун дөчин дөрвөн мянгатын төлөөх Шөнийн Дунд Хашхирааг илэрхийлдэг эшлэлүүдэд хүрч ирээд байна. Эдгээр эшлэлүүд мөн өргөгдсөн тугийн дор цуглуулагдагсдын тамгалагдлыг тодорхойлдог. Эдгээр нь Даниелын номын сүүлчийн өдрүүдтэй холбогдох, лац нь тайлагдсан хэсэг бөгөөд арван зургаадугаар эшлэлд нигүүлслийн хугацаа хаагдахын яг өмнө, “цаг ойрхон” болоход лац нь тайлагддаг Есүс Христийн Илчлэлтийн тухай Даниелын илэрхийллийг төлөөлдөг.

Арван нэгдүгээр бүлгийн арван дөрөвдүгээр эшлэлд дүрслэгдсэнээр үзэгдлийг тогтоогч нь Ром мөн; тиймээс арван нэгдүгээрээс арван тавдугаар эшлэлүүдээр замнахдаа Ромыг анхааралтай ажиглах нь чухал юм. Учир нь “үзэгдэлгүй газар ард түмэн мөхдөг”, мөн хэрэв та Исаиа долоодугаар бүлгийн найм, есдүгээр эшлэлүүдэд итгэхгүй бол, “та нар лав тогтохгүй.”

Уриа Смит өөрийн \*Daniel and the Revelation\* номдоо эш үзүүллэгийн нэгэн дүрмийг дор хаяж дөрвөн удаа дурдсан байдаг. Тэрхүү дүрэм нь Бурханы ард түмэнтэй “холбогдох” хүртлээ эш үзүүллэг дотор ямар ч эш үзүүллэгийн хүч танигддаггүйг тодорхойлдог. Түүний энэ дүрмийг анх дурдсан нь Вавилоныг эш үзүүллэгийн гэрчлэлд оруулан танилцуулсантай холбоотой юм.

“Тайлбарлахуйн илэрхий дүрэм нь, ариун түүхийн тэмдэглэлийг бүрэн болгохын тулд тэдгээрийг дурдах шаардлагатай болох хэмжээнд Бурханы ард түмэнтэй холбогдсон үед нь эш үзүүлэгт үндэстнүүдийг дурдагдана хэмээн бид үзэж болох явдал мөн.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

Дор хаяж өөр гурван удаа Смит энэ дүрмийг авч үзэхдээ, тэрхүү гурван тохиолдол бүрд иудейчүүдийн “холбоо”-г заадаг; харин нэг эшлэлдээ тэр уг холбоо МЭӨ 162 онд биелсэн гэж тодорхойлсон байдаг бол, нөгөө хоёр эшлэл нь орчин үеийн түүхчдийн байр суурьтай нийцэж, иудейчүүд ба Ромын “холбоо” МЭӨ 161 онд биеллээ олсон гэж үздэг.

“Газрын дээрх засаг төрүүд Бурханы ард түмэнтэй ямар нэгэн байдлаар холбогдох хүртлээ эш үзүүлэгт дурдагддаггүй гэдгийг уншигчдад сануулах нь илүүц билээ. Ром нь МЭӨ 161 онд байгуулагдсан алдарт Иудейн холбоогоор дамжин тухайн үеийн Бурханы ард түмэн болох иудейчүүдтэй холбоотой болсон юм. 1 Маккавей 8; Иосефын Antiquities, 12-р дэвтэр, 10-р бүлэг, 6-р хэсэг; Prideaux, II боть, 166-р тал. Гэвч үүнээс долоон жилийн өмнө, өөрөөр хэлбэл МЭӨ 168 онд, Ром Македонийг байлдан дагуулж,

тэр улсыг өөрийн эзэнт гүрний нэг хэсэг болгосон байв. Иймээс Ром эш үзүүлэгт яг л ялагдсан Македонийн эвэртэй ямаанаас гарч, өөр бусад чиглэлд шинэ байлдан дагуулал руу хөдөлж буй мэтээр орж ирдэг. Тиймээс энэ нь эш үзүүлэгчид ямааны нэг эвэрнээс гарч ирж буй мэтээр үзэгдсэн бөгөөд, эс бөгөөс энэ эш үзүүлэгт тийнхүү өгүүлэгдэх нь зүйтэй юм.” Урайя Смит, *Daniel and the Revelation*, 175.

Гэвч Смит мөн энэ нь МЭӨ 162 он байсан гэж мэдэгддэг.

“Тэрхүү адил хүч мөн Ариун газарт зогсон, түүнийг залгихаар байв. Ром МЭӨ 162 онд Бурханы ард түмэн болох иудейчүүдтэй холбоо байгуулснаар холбогдсон бөгөөд тэр үеэс эхлэн эш үзүүлэгийн цаг тоололд тодорхой чухал байр суурь эзэлдэг. Гэвч МЭӨ 63 он хүртэл Иудей дээрх захирлыг бодит байлдан дагууллаар олж аваагүй бөгөөд дараа нь дараах байдлаар олж авсан юм.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 259.

Тэгээд тэр уг үйл явдлыг гурав дахь удаагаа дурдмагцаа, дахин МЭӨ 161 он гэж хэлдэг.

“Эзэнт гүрний иргэний шинжтэй үйл явдлуудын дундуур биднийг далан долоо хоногийн төгсгөл хүртэл дагуулсны дараа, эш үзүүлэгч 23-р зүйлд МЭӨ 161 онд еврейчүүдийн холбоогоор дамжин Ромчууд Бурханы ард түмэнтэй шууд холбогдсон цаг үе рүү биднийг буцаан аваачдаг; тэр цэгээс цааш бид үйл явдлуудын шулуун шугамаар сүмийн эцсийн ялалт, мөн Бурханы мөнхийн хаанчлал тогтох хүртэл дагуулдаг. Еврейчүүд Сирийн хаадын хүнд дарлал дор байсны улмаас Ромчуудаас тусламж гуйн, мөн өөрсдийгөө тэдэнтэй ‘найрамдал, холбооны гэрээнд’ нэгтгэхийн тулд Ром уруу элч илгээв. 1 Maccabees 8; Prideaux, II, 234; Josephus’s *Antiquities*, book 12, chapter 10, section 6. Ромчууд еврейчүүдийн хүсэлтийг сонсож, дараах үгсээр томъёологдсон зарлигийг тэдэнд олгов:—

“‘Иудей үндэстэнтэй харилцан туслалцаа, нөхөрлөлийн холбоо байгуулах тухай сенатын тогтоол. Ромчуудад захирагдагсдын хэн нь ч Иудей үндэстний эсрэг дайн хийх, мөн тийн үйлдэгчдэд үр тариа, эсвэл хөлөг онгоц, эсвэл мөнгө илгээх зэргээр туслах нь хууль ёсны бус байна. Харин Иудейчүүдийн эсрэг халдлага үйлдэгдвэл, Ромчууд чадлынхаа хэрээр тэдэнд тусална. Мөн түүнчлэн, Ромчуудын эсрэг халдлага үйлдэгдвэл, Иудейчүүд тэдэнд тусална. Хэрэв Иудейчүүд энэ харилцан туслалцааны холбоонд ямар нэгэн зүйл нэмэх, эсвэл түүнээс хасахыг хүсвэл, тэр нь Ромчуудын нийтлэг зөвшөөрлөөр хийгдэх ёстой. Ийнхүү нэмэгдэх аливаа нэмэлт нь хүчин төгөлдөр байна.’ ‘Энэ тогтоолыг,’ хэмээн Иосифус өгүүлэхдээ, ‘Иоханы хүү Евполемус болон Елеазарын хүү Иасон нар, Иудас үндэстний тэргүүн тахилч байж, түүний ах Симон цэргийн жанжин байх үед бичсэн юм. Энэ нь Ромчуудын Иудейчүүдтэй байгуулсан анхны холбоо байсан бөгөөд ийм маягаар хэрэгжүүлэгдсэн билээ.’” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 271.

Смит яагаад МЭӨ 162 оныг иш татсаныг, үүнийг алдаа бичигдсэн хэрэг байсан гэсэн миний таамаглалаас өөрөөр тайлбарлах нь миний зорилт биш юм. Миний гол санаа бол түүний “ариун түүхийн тэмдэглэлийг бүрэн гүйцэд болгохын тулд тэднийг дурдан тэмдэглэх шаардлагатай болох хэмжээнд Бурханы ард түмэнтэй холбогдсон үед үндэстнүүд зөгнөлд анзаарагдан гарч ирнэ хэмээн бид хүлээх ёстой тайлбарын ил тод дүрэм” гэж тодорхойлсон зүйлд өгч буй онцлолыг эшлэн заахад оршиж байна. Смит тэр дүрмийг онцлохдоо, 161 BC

онд хорин гуравдугаар эшлэлийн “холбоо”-гоор Ром Бурханы ард түмэнтэй холбогдсон гэж тодорхойлдог; гэвч Смит Ромыг эш үзүүлэгийн өгүүлэмжид анх 200 BC онд, 161 BC-ээс гучин есөн жилийн өмнө орж ирсэн гэж мөн тодорхойлдог.

“Одоо нэгэн шинэ хүч гарч ирж байна,—‘чиний ардын дээрэмчид;’ үгчилбэл, гэж Бишоп Ньютон хэлэхдээ, ‘чиний ардын эвдлэгчид’ ажээ. Тибер мөрний эрэг дээр, алс хол, нэгэн хаант улс их амбицтай төлөвлөгөө болон харанхуй санаархлыг өвөртлөн бойжиж байв. Эхэндээ жижиг бөгөөд сул дорой байсан боловч, хүч чадал, тэнхээгээрээ гайхамшигт түргэнээр өсөн нэмэгдэж, өөрийн чадлыг туршин, дайчин мутрынхаа тэнхээг сорихоор энд тэнд болгоомжтойгоор хүрээгээ тэлсээр, эцэст нь өөрийн хүчийг ухамсарлан, газрын дэлхийн үндэстнүүдийн дунд толгойгоо зоригтой өргөн, тэдний хэрэг явдлын жолоог ялагдашгүй гараар шүүрэн авсан юм. Тэр үеэс хойш Ромын нэр түүхийн хуудсан дээр бичигдэн үлдэж, олон урт үеийн турш дэлхийн хэрэг явдлыг захирч, цаг хугацааны эцэс хүртэл хүртэл үндэстнүүдийн дунд асар хүчтэй нөлөө үзүүлэхээр тавиланлагдсан билээ.”

“Ром хэлэв; тэгээд Сири ба Македон удалгүй өөрсдийн мөрөөдлийн дүр төрх дээр өөрчлөлт ирж байгааг олж мэдэв. Ромчууд Египетийн залуу хааны талд оролцож, түүнийг Антиох ба Филиппийн сэдсэн сүйрлээс хамгаалахаар шийдсэн байв. Энэ нь МЭӨ 200 он байсан бөгөөд Сирийн болон Египетийн хэрэг явдалд Ромчууд анх удаа чухал ач холбогдолтойгоор оролцсон тохиолдлуудын нэг мөн.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 256.

Ром анх МЭӨ 200 онд эш үзүүлэгийн өгүүлэмжид орж ирдэг бөгөөд арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх тэр оролт нь Даниелын бүх ном дахь Ромын тухай хамгийн чухал ишлэл мөн; учир нь үзэгдлийг тогтоон байгуулдаг бэлгэдэл нь Ром мөн болохыг тодорхойлдог яг тэр эшлэл юм. Смит яагаад эш үзүүлэгийн ийм дүрмийг онцлон тэмдэглээд, дараа нь МЭӨ 161 оныг эш татахын зэрэгцээ Ромын хүч “танилцуулагдсан” цэгийг мөн МЭӨ 200 он гэж тодорхойлж чадсан нь миний шийдвэрлэхийг хүсэж буй асуудал биш юм. Хэрэв надад шийдвэрлүүлэх шаардлагатай асуулт байгаа бол, тэр нь Смитийн тодорхойлсон тэр дүрэм хүчинтэй эсэх, үгүй эсэх байх болно. Хэрэв тэр нь хүчинтэй бол, арван дөрөвдүгээр эшлэл нь МЭӨ 161 оны холбооноос өмнө тохиосон, иудейчүүдтэй холбоотой ямар нэгэн хамааралтай байх ёстой гэж би маргах болно.

Арван гуравдугаар ишлэлээс арван тавдугаар ишлэл хүртэлх түүх нь эцсийн өдрүүдэд папын Ром эш үзүүлэгийн түүхэнд орж ирэх үеийг зааж байгаа бөгөөд тэр нь тухайн түүхэн үед Бурханы ард түмэн болсон Америкийн Нэгдсэн Улстай холбоотойгоор тийнхүү орж ирдэг гэж би ойлгодог. Учир нь Есүс төгсгөлийг үргэлж эхлэлээр дүрслэн үзүүлдэг тул харь Ром түүхэнд орж ирсэн МЭӨ 200 он нь мөн тэр үеийн Бурханы ард түмэнтэй холбоотой байх ёстой. Иймээс МЭӨ 200 онд Ром ба иудейчүүдийн хооронд шууд холбоо олдоогүй байсан ч би Смитийн дүрэмтэй санал нийлдэг.

Арван нэгдүгээр ба арван хоёрдугаар эшлэлүүд нь МЭӨ 217 онд болсон Рафиагийн тулалдааны ялалт болон түүний дараах байдлыг тодорхойлдог бөгөөд уг тулалдаан нь Антиох III Магнус, өөрөөр хэлбэл “Агуу” Антиохын удирдсан Селевкидийн эзэнт гүрэн

болон Птолемей IV Филопатор хааны удирдсан Египетийн Птолемейн хаант улсын хооронд болсон юм. Энэхүү тулалдаан нь Птолемейн болон Селевкидийн хаант улсуудын хооронд маргаантай байсан нутаг дэвсгэрүүд болох Коэле-Сири (өмнөд Сири) болон Палестины өмнөд хэсгийг захирах тэмцлийн үеэр болсон. Птолемей IV Филопатор Рафиад ялалт байгуулснаар Коэле-Сири болон Палестины өмнөд хэсгийг хэсэг хугацаанд өөрийн захиргаанд хадгалан үлдэх боломжтой болсон.

Арван долоон жилийн дараа, МЭӨ 200 онд болсон Паниумын тулалдаан, мөн Пан уулын тулалдаан буюу Панеасын тулалдаан хэмээн нэрлэгддэг энэ тулалдаан нь, хаан Антиох III-ын удирдсан Селевкидийн эзэнт гүрэн болон хаан Птолемей V-ын удирдсан Египетийн Птолемейн хаант улсын хооронд болсон юм.

Гучин нэгэн жилийн дараа, МЭӨ 167 онд, еврей шашны зан үйлүүдийг дарангуйлж, эллинист соёлыг тулган хүлээлгэхийг зорьсон Селевкидийн эзэнт гүрний оролдлогын эсрэг өрнөсөн еврейчүүдийн бослого болох Маккавейн бослого нь өнөөгийн Израилийн нутаг дэвсгэрт багтах Иудейн бүс нутагт орших жижигхэн хот Модеин хотод эхэлжээ.

Энд өгүүлж буй үйл явдал нь Грекийн Селевкидийн зартай захирагч Антиох IV Епифанестай холбоотой бөгөөд тэрээр еврей ард түмэнд хатуу эллинист зан үйлүүдийг тулган хүлээлгэж, еврейн шашны ёслол мөргөлүүдийг хориглохын зэрэгцээ Иерусалим дахь Сүмийг бузарласан юм. Өөрийн зарлигуудыг хэрэгжүүлэхийн тулд Антиох төлөөлөгчдөө янз бүрийн хот, тосгод руу илгээн, тэндхийн еврей оршин суугчдыг тушаалд нь захирагдан биелүүлэхийг албадан шаардуулжээ.

Модейн хотод Селевкидийн түшмэдийн нэг нь хааны зарлигийг хэрэгжүүлэхээр ирж, иудей оршин суугчдад харь шашны зан үйлд оролцож, Грекийн бурхдад өргөл өргөхийг тушаав. Маттатиас хэмээх өндөр настай иудей тахилч уг тушаалыг биелүүлэхээс татгалзан, тахил өргөхөөр урагш гарч ирсэн нэг иудей хүнийг болон Селевкидийн тэрхүү түшмэлийг хоёуланг нь хороов. Маттатиас болон түүний гэр бүлийн энэхүү эсэргүүцлийн үйлдэл нь Селевкидийн ноёрхлын эсрэг Маккавейн бослогын эхлэлийг тавьсан юм.

Маттатиа болон түүний таван хүү, тэдний дотор Иудас Маккабей, уулс руу дүрвэн гарч, Селевкидийн хүчний эсрэг партизаны дайныг эхлүүлэв. Эцэст нь энэ бослого хүч чадал, дэмжлэгээр өсөн нэмэгдэж, Селевкидүүдийн эсрэг дараалсан цэргийн ялалтуудад хүргэсэн.

МЭӨ 167 онд Модеин хотод болсон үйл явдлууд нь Иудейн түүхэн дэх шийдвэрлэх эргэлтийн мөч байсан бөгөөд Маккавейн бослогын эхлэл, мөн харийн ноёрхлын эсрэг шашны эрх чөлөө, тусгаар тогтнолын төлөөх тэмцлийг тэмдэглэсэн юм. Хануккагийн үеэр тэмдэглэдэг түүхэн үйл явдлыг илтгэдэг Иерусалим дахь хоёр дахь ариун сүмийн дахин ариусгал нь МЭӨ 164 онд, хорин гуравдугаар эшлэлийн “холбоо”-ноос гурван жилийн өмнө болсон юм.

Иерусалим болон Сүмийг дахин эзэмшин авсныхаа дараа Маккабичууд Сүмийг харь шүтлэгийн бузарлалаас цэвэрлэж, түүнийг өөрийн зохистой шашны зориулалтад нь сэргээн тогтоов. Уламжлалын дагуу, тэд зөвхөн нэг өдрийн турш менораг асаахад хүрэлцэхүйц

ариусгагдсан тосны ганцхан жижиг сав олсон ажээ. Үнэндээ, тэр үйл явдлын талаар цаг үеийнх нь ямар ч түүхэн гэрчлэл байдаггүй бөгөөд зургадугаар зуун хүртэл энэ еврейн домог бичгийн зохиолд үзэгддэггүй. Систер Уайт тэрслүү иудей сүмийг Католик сүмтэй харьцуулж, ялангуяа аль аль сүм нь шашнаа хүний заншил ба уламжлал дээр үндэслэдгийг онцлон тэмдэглэдэг. Папын сүмийн түүхэн доторх олон янзын зохиомол гайхамшгуудын адил, нэг өдрийн тос найман өдөр үргэлжилсэн тухай домогт ч түүхэн гэрчлэл үгүй.

Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн аравдугаар эшлэл нь дөчдүгээр эшлэлийн гурван тулалдааны эхнийхийг тодорхойлдог бөгөөд би үүнийг өмнө нь хүйтэн дайны гурван тулалдаан, мөн түүнчлэн төлөөлөн явуулсан гурван дайн хэмээн тодорхойлсон билээ. Нэгэн эгч Украины дайныг — эдгээр гурван дайны хоёр дахь нь — хүйтэн дайнууд хэмээн тодорхойлсныг минь асуусан бөгөөд, түүний зөвөөр тэмдэглэснээр, тэнд үхэл сүйрэл үлэмж их байсан юм. Өмнөх өгүүллүүддээ миний “хүйтэн дайн”-ы гурван тулалдаан хэмээн тодорхойлж ирсэн зүйл нь эдгээр гурван тулалдаан ба Илчлэлт арван гурав дахь газрын араатны түүхийн туршид тохиолдох Дэлхийн гурван дайны хоорондын ялгааг тодруулахын тулд тэрхүү нэр томъёогоор тодорхойлогдсон юм. Эдгээр гурван дайн нь төлөөлөн явуулсан дайнууд мөн бөгөөд энэ байдлаар ч бас тодорхойлогдож ирсэн.

Эдгээр өгүүллүүдэд үүнээс хойш би тэр гурван тулалдааныг “дөчдүгээр эшлэлийн гурван тулалдаан” буюу төлөөлөгчийн дайнууд хэмээн нэрлэхээр зорьж байна. Ингэснээр халуун дайныг хүйтэн дайн хэмээн тодорхойлох зөрүүг арилгана. Миний тодорхойлолтоор, дөчдүгээр эшлэлийн гурван тулалдаанд 1798 оны тулалдаан, хэдийгээр тэр нь дөчдүгээр эшлэлийн нэг хэсэг мөн боловч, багтахгүй; харин зөвхөн 1989 онд эхэлсэн төгсгөлийн цаг үеэс дөчин нэгдүгээр эшлэлийн Ням гаргийн хууль хүртэлх тэр гурван тулалдаан л багтана. Тэр гурван тулалдааныг төлөөлөгчийн дайнууд хэмээн тодорхойлох нь илүү зөв бөгөөд тэдгээр нь хойд зүгийн хаан ба өмнөд зүгийн хааны хоорондох дайсагналын хүрээнд хэрэгждэг. Дөчдүгээр эшлэлийн түүхэнд энэ нь Католицизм (хойд зүгийн хаан) ба Коммунизм (өмнөд зүгийн хаан)-ын хоорондох тэмцлийг төлөөлдөг.

Тэрхүү гурван тулалдааны эхнийх нь 1989 онд Католицизм Коммунизмыг ялсан ялалтыг заадаг бөгөөд 1989 онд папын засаглал өөрийн төлөөллийн цэрэгтэй, өөрөөр хэлбэл Америкийн Нэгдсэн Улсаар төлөөлөгдсөн хүчтэй нэгдэн, Зөвлөлт Холбоот Улсыг арчин зайлуулсан боловч Орос, тэргүүн нь (эсвэл “бэхлэлт”) хэвээр үлдсэн юм. Одоогийн Украины дайн мөн л дахин Католицизм ба Коммунизмын хоорондох тулалдаан бөгөөд папын засаглал Оросын эсрэг өөрийн төлөөлөгч болгон Украины засгийн газрыг ашиглаж, үүнтэй хамт папын засаглалын өмнөх төлөөлөгч хүч болох Америкийн Нэгдсэн Улс, түүнчлэн даяаршлыг баримтлагч өрнөд ертөнцийн бусад бүхний дэмжлэгийг авч байна. Тэр дайн нь арван нэг, арван хоёрдугаар эшлэлүүдэд дүрслэгдсэн бөгөөд Коммунизм (Орос) Католицизмыг дийлэхийг заадаг.

Тэдгээр гурван төлөөлөн тулалдсан дайны гурав дахь нь арван тавдугаар эшлэлд Паниумын тулалдаан хэмээн дүрслэгдсэн байна. Уг тулалдаан нь Птолемейн хаант улс (өмнөдийн хаан) болон Селевкидийн хаант улс (хойд зүгийн хаан)-ын хооронд болсон юм. Тэрхүү тулалдаанд католик шашны төлөөлөгч цэрэг дахин нэгэнтээ Америкийн Нэгдсэн Улс мөн

байв.

1989 оны анхны тулалдаанд АНУ-ын Бүгд найрамдах эвэрний төлөөллийн арми папын засаглалын хэрэглүүр болж, Зөвлөлт Холбоот Улсын улс төрийн бүтцийг нураасан боловч түүний толгойг (Оросыг) бүрэн бүтэн хэвээр үлдээсэн. Хоёр дахь тулалдаанд, өөрөөр хэлбэл Украины дайнд, нацистуудын төлөөллийн арми Орост ялагдана. Гурав дахь тулалдаанд АНУ, өөрөөр хэлбэл папын засаглалын төлөөллийн арми, өмнөдийн хааныг дахин ялна.

Гурван тулалдаан нь “Үнэний” тамгыг агуулдаг бөгөөд эхний болон сүүлчийн тулалдаануудыг Америкийн Нэгдсэн Улсын ялагч төлөөлөгч арми гүйцэтгэдэг. Эхний тулалдаанд өмнөдийн хааны тэргүүн бүрэн үлдсэн бөгөөд гурав дахь тулалдаанд Америкийн Нэгдсэн Улсын төлөөлөгч арми өмнөдийн хааны тэргүүн болдог. Хоёр дахь төлөөлөгч арми нь мөн Дэлхийн хоёрдугаар дайны үед папын засаглалын төлөөлөгч арми байсан. Аль аль тохиолдолд нацизмын төлөөлөгч арми ялагдсан бөгөөд ялагдах болно. Гурвалсан холбоо биелэн тогтох арван зургаадугаар эшлэлээс өмнө папын засаглал бүх дайснуудаа бүрэн эрхшээлдээ оруулдаг.

“Птолемей [Путин] ялалтаа зөвөөр ашиглах хянамгай ухаан дутмаг байв. Хэрэв тэр амжилтаа цааш үргэлжлүүлэн ашигласан бол, барагцаагаар Антиохын бүх хаанчлалын эзэн болох байлаа; гэвч тэр хэдхэн сүрдүүлэг, хэдхэн заналхийлэл хийснээрээ ханаж, өөрийгөө араатан мэт тачаалынхаа тасралтгүй, хяналтгүй ханамжид бүрэн автуулахын тулд энх тайван байгуулжээ. Ийнхүү тэр дайснуудаа ялсан атлаа, өөрийн бузар муу хүслүүдэд дийлдэж, байгуулж болох байсан агуу нэрээ умартан, найр наадам болон завхай самуунд цагаа өнгөрөөв.

“Түүний зүрх сэтгэл амжилтаасаа болж бардамнан өргөгдсөн боловч, тэрхүү амжилтаар бэхжсэн нь огтхон ч биш байв; учир нь түүнийг алдаргүйгээр ашигласан нь өөрийнх нь харьяат ардыг түүнээс урвахад хүргэсэн юм.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

Путины ялалт нь түүний төгсгөлийг тэмдэглэдгийг гэрчлэх хоёр дахь нотолгоо нь өмнөдийн хаант улс Иудагийн хаан Уzziатай холбоотой бөгөөд түүний зүрх сэтгэл ч мөн цэргийн ялалтуудаасаа болж өргөгдсөн бөгөөд үүний дараа Птолемейн адил ариун сүм дэх тахилч нарын ажлыг гүйцэтгэхийг оролдож, уяман өвчнөөр цохигдон даруй эрх мэдлээс зайлуулагдсан билээ. Украины дайнд Путины ялалт нь түүний өмнөдийн хаан (атеизмын хаан)-ы хувьд төгсгөлийн эхлэлийг тэмдэглэж байна. Түүний төгсгөлийг Птолемейн үед тохиолдсон шиг удирдлагыг түлхэн унагасан хувьсгалыг тодорхойлсон эш үзүүлэлтийн дөчдүгээр зүйлийн өмнөдийн хааны (Франц) эхлэлээр хэв шинжлэн үзүүлсэн. Путины төгсгөлийг мөн Зөвлөлт Холбоот Улсын төгсгөлөөр төлөөлүүлсэн бөгөөд тэнд удирдагч (Горбачёв) Зөвлөлт Холбоот Улсыг тараан буулгаж, даруй Нэгдсэн Үндэстний Байгууллагад ажилд орсон нь эцсийн өдрүүдийн атеизмын даяаршлын бэлгэдэл болох өмнөдийн хаан юм. Украины дахь Путины ялалтын дараа түүнийг мөн Ватерлоод байсан Наполеон болон түүнээс хойшхи цөллөгөөр, түүнчлэн уяман өвчтэй болсон хаан Уzziа болон түүнээс хойшхи цөллөгөөр, мөн Птолемейн согтуугийн төгсгөлөөр, 1989 онд болсон Зөвлөлт Холбоот Улсын төгсгөлөөр хэв шинжлэн үзүүлдэг.

Паниумын тулалдаан МЭӨ 200 онд болсон бөгөөд яг тэр жилдээ Ром түүхэн үйл явцад ил тодгоор оролцон орж ирсэн юм. Тэдний эш үзүүлэгийн хүүрнэлд шургалан орж ирсэн явдал нь арван зургаадугаар зүйлд дүрслэгдэж, МЭӨ 63 онд биелсэн Иерусалимыг эзлэн авах явдлаас өмнө тохиосон бөгөөд тэр үед Ром Египет дэх хүүхэд хааныг хамгаалагч мөн хэмээн тунхаглаж байв. Хойд ба өмнөдийн хаадыг хамарсан дөчдүгээр зүйлийн гурав дахь тулалдаанд папство дахин түүхэнд өөрийгөө шургуулан оруулж, Оросын хамгаалагч мэт дүр үзүүлэх болно. Яг тэр үед дүрслэлийн хэв маягт Селевк Паниумын тулалдаанд Птолемейг ялсан нь дөчдүгээр зүйлийн эхний ба эцсийн тулалдаанд папстын төлөө тулалддаг төлөөллийн арми болох Америкийн Нэгдсэн Улс “Египет”-ийг (өмнөдийн хааныг) ялдгийг ийнхүү тодорхойлж байна.

МЭӨ 200 онд бид бэлгэдлийн утгаар папыг олж хардаг. Учир нь Тирийн янхан арван зургаа дахь эшлэлийн Ням гаргийн хуулийн үеийн гуравласан холбооноос урьтаж садар самууны дуунуудаа дуулж эхэлдэг. Үүнтэй зэрэгцэн Америкийн Нэгдсэн Улс Нэгдсэн Үндэстний Байгууллагыг дийлж, ийнхүү арван хаадын дундах тэргүүлэх хааны байр сууриа баталгаажуулдаг. Ням гаргийн хуулиар хэрэгжиж биелэх гуравласан холбооны бүх үйл явц арван зургаа дахь эшлэлээс өмнө нэгэнт тогтоогдсон байдаг.

Арван зургаадугаар эшлэлд Нэгдсэн Үндэстний Байгууллагаар төлөөлүүлэгдсэн луугийн хүчний улс төрийн бүтэц нь араатанд өөрийн улс төрийн бүтцийг өгөхөөр зөвшөөрдөг; гэвч үүнээс өмнө пап ламын засаглал луугийн шашныг байлдан дагуулдаг. Харь шашин дахин нэгэнтээ зайлуулагдах ёстой. Протестантизм дөчдүгээр эшлэлийн эхний тулалдаанд, Рейганы он жилүүдэд зайлуулагдсан бөгөөд Бүгд Найрамдах намын сүүлчийн ерөнхийлөгчийн цаг үед луугийн шашин мөн адил, 508 онд байсанчлан, Католик шашны эрхшээлд оруулагдана. Пап ламын засаглалыг хаан ширээнд залрахад чиглэсэн аливаа шашны эсэргүүцлийг зайлуулах үйл явц Рейганы он жилүүдэд эхэлж, Трампын он жилүүдэд төгсөнө. Урвасан Протестантизмын Католицизмын эсрэг эсэргүүцэл дөчдүгээр эшлэлийн эхний тулалдаанд зайлуулагдсан бол, сүнслэг үзлийн эсэргүүцэл дөчдүгээр эшлэлийн сүүлчийн тулалдаанд зайлуулагдана.

Хүний үйл явдлуудын мөнөөх адил ээдрээтэй харилцан нөлөөллийн дунд урвасан Протестантизм Илчлэл номын арван долоодугаар бүлгийн арван хаадын дээр шашны болон улс төрийн эрх мэдэл болгон өөрийгөө тогтоох ёстой. Иймээс Паниумын тулалдаан нь арван зургаадугаар эшлэлийн Ням гаргийн хуулиас яг өмнө, Америкийн Нэгдсэн Улс Нэгдсэн Үндэстний Байгууллагыг даван гарах үеийг тодорхойлон зааж байна.

Зөгнөлийн тогтсон нэгэн дүрэм байдаг бөгөөд түүнд луу, араатан, хуурамч эш үзүүлэгч тус бүр өөр өөрийн өвөрмөц зөгнөлийн шинжтэй байдаг. Тэдгээр зөгнөлийн шинжийн нэг нь араатан (Католик шашин) зөгнөлийн хувьд үргэлж Ром хотод байрладаг явдал юм. Хуурамч эш үзүүлэгч зөгнөлийн хувьд үргэлж Америкийн Нэгдсэн Улсад байрладаг. Харин луугийн хувьд, түүний зөгнөлийн хувьд хаана байрладгийн онцлог шинж нь үргэлж шилжин хөдөлдөгт оршино. Луу тэнгэрээс эхэлж, дараа нь Едений цэцэрлэгт ирсэн бөгөөд эцэст нь луу Египетэд байрладаг.

Ярьж, ийн хэлэгтүн: Эзэн БУРХАН ийнхүү айлдаж байна; Үзэгтүн, Египетийн хаан Фараон оо, өөрийн гол мөрнүүдийн дунд хэвтэгч агуу луу чиний эсрэг Би байна. Чи “Миний мөрөн минийх, түүнийг би өөртөө зориулан бүтээсэн” хэмээн хэлсэн билээ. Езекиел 29:3.

Луугийн эш үзүүлэгийн байршил өөрчлөгдөнө. Иоханы үед луугийн суудал, өөрөөр хэлбэл түүний хаан ширээ, Пергамд байдаг хэмээн тодорхойлогдсон байв.

Пергам дахь чуулганы тэнгэрэлчид ийнхүү бич: Хоёр иртэй хурц илдийг атгагч ийн айлдаж байна: Би чиний үйлсийг, мөн хаана оршдгийг чинь мэднэ, өөрөөр хэлбэл Сатаны сэнтий буй газарт чи оршдог; гэвч чи Миний нэрийг бат барьж, Миний итгэлийг үгүйсгээгүй, тэр ч байтугай Миний итгэлт гэрч Антипас та нарын дунд, Сатаны оршдог тэр газарт алагдсан өдрүүдэд ч тийн байсан. Илчлэлт 2:12, 13.

Харь шашны Ромын заншил нь өөрсдийн холбоо харилцаанд орсон бүх харь бурхдыг Ром хотод авчирч, Пантеон сүмд төлөөлүүлэн байрлуулах явдал байв. Иймээс Даниел “түүний ариун газрын байр суурь нураагдсан” хэмээн тэмдэглэсэн байдаг. Харь шашны Ромын ариун газрын байр суурь нь Ром хот байсан бөгөөд энэ нь 330 онд Константины үйлдлээр унагдсан; харин Ромын “дотор” байсан ариун газар нь Пантеон сүм байв. Пан-Теон гэдэг нь “бүх бурхдын сүм” гэсэн утгатай. Ромчууд Сатаны суудлын байршлыг Пергамаас Пантеон сүм рүү шилжүүлсэн юм. Уайт эгч харь шашны Ром бол луу мөн хэмээн бидэнд мэдээлдэг.

“Иймээс луу нь үндсэндээ Сатаныг төлөөлдөг боловч, хоёрдогч утгаараа, харийн Ромын бэлгэдэл мөн.” Агуу тэмцэл, 439.

Харь шашинт Ром арван үндэстэнд хуваагдаж, Франц улс Францын хувьсгалын үеэр Египетийн бурхангүй үзлийг нэвтрүүлснээр өмнөдийн хаан болсон юм. 1917 он гэхэд луу Францаас Орос руу шилжсэн байв. Аравдугаар эшлэл нь 1989 оныг илэрхийлдэг бөгөөд арван нэгдүгээр болон арван хоёрдугаар эшлэлүүд нь “хилийн бүсийн” тулалдаануудыг (Рафия ба Украин), харин Паниумын тулалдаан нь арван зургаадугаар эшлэлд папын засаг гурвалсан холбоог баталгаажуулахдаа гүйцэлдүүлдэг гурав дахь алхмыг илэрхийлдэг. Энэ нь дөчдүгээр эшлэлийн далд түүхийг илэрхийлдэг.

Бид энэ судалгааг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлнэ.

Есүс Кесаре Филиппийн [Паниум] хязгаарт ирээд, шавь нараасаа асуун, — Хүний Хүү болох Намайг хүмүүс хэн гэж хэлж байна вэ? гэв. Тэд хариулан, — Зарим нь Таныг Баптист Иохан гэдэг; зарим нь Елиа; бусад нь Иеремиа, эсвэл эш үзүүлэгчдийн нэг гэдэг, гэв. Тэр тэдэнд, — Харин та нар Намайг хэн гэж хэлэх вэ? гэхэд, Симон Петр хариулан, — Та бол Христ, амьд Бурханы Хүү мөн, гэв. Есүс түүнд хариулан, — Симон Бариона, чи ерөөлтэй еэ. Учир нь үүнийг чамд мах ба цус илчлээгүй, харин тэнгэр дэх Миний Эцэг илчилсэн юм. Би бас чамд хэлье: чи бол Петр, Би Өөрийн чуулганыг энэ хад чулуун дээр байгуулна; мөн тамын үүднүүд түүнийг дийлэхгүй. Би чамд тэнгэрийн хаанчлалын түлхүүрүүдийг өгнө; чи газар дээр юу уяна, тэр нь тэнгэрт уягдах болно; мөн чи газар дээр юу тайлна, тэр нь тэнгэрт тайлагдах болно, гэв. Тэгээд Тэр Өөрийгөө Есүс Христ мөн гэдгийг хэнд ч бүү хэл хэмээн шавь нартаа хатуу захив. Тэр цагаас



эхлэн Есүс шавь нартаа Өөрийнх нь Иерусалим руу явж, ахлагчид, ахлах тахилч нар, хуулийн багш нараас олон зүйлийг амсаж, алагдаж, гурав дахь өдөртөө дахин амилуулах ёстойг үзүүлж эхлэв. Матай 16:13–21.